

Sångpostillan - Pingstdagen

Bidrag från Bengt Pleijel
2010-05-04
Senast uppdaterad 2019-06-02

Pingstdagen

Dagens bön:Låt oss på denna dag be om den helige Andes ledning.
Tystnad.

Allsmäktige Gud,
genom pingstens Ande samlar och helgar du kyrkan bland världens alla folk och länder—
utgjut Andens gåvor över hela jorden, så att de under som du gjorde när glädjebudet först
förkunnades också sker idag i dina troendes hjärtan.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och Gud,
som med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Dagens budskap:Den helige Ande Joel 2:28-29, Apg 2:1-11, Johannes 14:15-21, alt text: Apg 2:14-21, Psalt 104:27-31.
Läs gärna först söndagens alla texter, lugnt och begrundande. Gå sedan till predikan.

Dagens sång:Ande god, kom till oss in, tänd i oss alla kärlekens låga,
Ande god, kom till oss in. Ande god kom till oss in.Vill du höra Bengt Pleijel predika, Anne Mette Pleijel Johnsson läsa text
och Bodil Landgren sjunga? Klicka här!

Dagens predikan:

1. Inledning:

Pingstdagen är en mycket viktig helg i kyrkoåret. Den talar om för oss hur det kan bli liv i det som är dött, glädje i det som trist,
ljus i det som är mörkt och kraft i det som är svagt.

Om du vill få veta vem den helige Ande är, rekommenderar jag dig att gå till Nyfikenhetsvandring 40 och 41 som undervisar
om detta. Tryck här så hamnar du där.

Och om du kippar efter Anden och längtar efter härligt pingstmöte så tryck här så hamnar du på Nyfikenhetsvandring 47 som tar
dig på en lång vandring genom Pingstdagens händelser.

Om det är så att du inbillar dig att du klarar dig utan Hjälparen, den helige Ande och säger ”KAN SJÄLV”, får du
här några tänkvärda ord från min bok Innersidan, sid 156:

LIVGIVAREN

DET ÄR ANDEN SOM GÖR LEVANDE, säger Jesus, Joh 6:63.

Utan den helige Ande är allting dött och trist och tråkigt.

Guds Ord som är levande och kraftigt är dött för mig.

Jesus Kristus, som är uppstånden och lever, är död för mig.

Gudstjänsten som är fylld av himmelsk glädje och kraft,

är död och livlös och tom och för mig.

Jag läser min Bibel men den säger mig inget.

Jag går i kyrkan men gudstjänsten ger mig inget.

Jag kallas kristen men Jesus betyder så lite för mig.

Därför är det livs-viktigt att vi ber om Anden.

DET ÄR ANDEN SOM GÖR LEVANDE.

Det är den helige Ande, som gör att det går upp för mig,

att det som hände på Golgata för ett par tusen år sedan, angår just mig.

Det är den helige Ande som gör att bibelordet och gudstjänsten och bönen och nattvarden
blir levande för mig. Jag ser hur de är fyllda av liv och kraft och glädje.

Nu stannar vi till och övar oss i DAGENS SÅNG, som är en bön om att något spännande ska hända med oss inuti:Ande god, kom
till oss in, tänd i oss alla kärlekens låga,

Ande god, kom till oss in. Ande god kom till oss in.

2. GT-texten Joel 2:28-29.

Vi lyssnar nu till Pingstdagens gammaltestamentliga text från profeten Joel. Joel levde på 700-talet f.Kr. Han berättar om gräshoppsplågor och svåra tider, som skall komma över landet. Han manar till omvändelse. Men profeterar också om den stora andeutjutelsen och frälsningen som skall komma. Vi läser om detta i Joel 2:28-29, Fb.

Herrrens ord kom till Joel:

Det skall ske därefter att jag skall utgjuta min Ande över allt kött.

Era söner och döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era unga män se syner.

Också över tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta min Ande.

Profeten Joel säger att Guds Ande skall utgjas över alla människor. Anden skall inte bara komma över vissa. Allt kött, alla människor som tillhör Guds folk, ska få Anden.

Det är en märklig profetia. Man måste inte längre vara något särskilt, profet eller kung, för att få Guds Ande. När Guds Ande kommer då försvinner motsättningar och murar mellan människor.

Könsgränserna upphävs. Både söner och döttrar ska profetera.

Generationsgränserna upphävs. Guds Ande rör både vid unga män och gamla män. Gud varken kasserar eller pensionerar.

De sociala gränserna upphävs. På Joels tid var det bara de rika som fick Guds välsignelse. Inte de fattiga. Tecknet på att man var välsignad av Gud var rikedom och jordisk välfärd. Men nu ska även tjänarna och tjänarinnorna, slaverna och slavinnorna, den lägsta socialgruppen få Guds Ande.

Lägg märke till vad Paulus säger när han talar om vad dopet in i Kristus betyder. Han säger: Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna. Alla är ni ett i Kristus (Gal 3:26-28 Fb). Skillnaderna finns kvar även om vi lever i Kristus. Man blir inte färgblind om man tror på Kristus. Svarta och vita finns fortfarande. Det finns fortfarande skillnader i begåvning, utbildning o.s.v. Män och kvinnor finns fortfarande kvar. Men när vi är i Kristus skiljer de oss inte från varandra. Kristus tar inte bort skillnaderna, men han hindrar att de blir murar. Vi känner igen varandra som bröder och systrar i Kristus.

Vi behöver nog en gudomlig beröring av våra ögon för att kunna se det så. Därför ber vi Hjälparen, den helige Ande om hjälp och sjunger: Ande god, kom till oss in, tänd i oss alla kärlekens låga,

Ande god, kom till oss in. Ande god kom till oss in.

3. Episteltexten från Apostlagärningarna 2:1-11.

När pingstdagen kom var de alla församlade. Då hördes plötsligt från himlen ett dån som av en stormvind, och det fyllde hela huset där de satt. De såg hur tungor som av eld fördelade sig och stannade på var och en av dem. Alla fylldes av den helige Ande och började tala andra tungomål, med de ord som Anden ingav dem.

I Jerusalem bodde fromma judar från alla länder under himlen. När dån et ljöd samlades hela skaran, och förvirringen blev stor när var och en hörde just sitt språk talas. Utom sig av förvåning sade de: "Men är de inte galileer allesammans, dessa som talar? Hur kan då var och en av oss höra sitt eget modersmål talas? Vi är parther, meder, elamiter, vi kommer från Mesopotamien, Judeen och Kappadokien, från Pontos och Asien, från Frygien och Pamfylien, från Egypten och trakten kring Kyrene i Libyen, vi har kommit hit från Rom, både judar och proselyter, vi är kretensare och araber – ändå hör vi dem tala på vårt eget språk om Guds stora gärningar.

När Pingstdagen kom var de alla församlade …

Det är nu 50 dagar efter påsk (Pingst av pentekosté, som betyder femtio) Pingstdagen är en stor högtid. Judarna firar nu

1) veckofesten, som är en skördefest, se 2 Mos 34:22.

2) minnet av lagens utgivande.

Också vi kristna kan se Pingsten som en skördefest. Jesus var vetekornet som fallit i jorden och dött. När vetekornet dör så bär det rik frukt. Nu skulle de första kärvarna bäras fram. Och vilken skörd denna pingstdag! Tretusen som vände om och lät döpa sig.

Också vi kristna kan idag tänka på Lagens utgivande. På Sinai ges lagen skriven på stentavlor. På Pingst skrivs Lagen i deras hjärtan, (Jeremia 31:31-34).

Nu sägs det i vers 1 att då Pingstdagen kom var de alla församlade. De som nu samlas är förmodligen de 120 som omtalades i föregående kapitel, Apg 1:15.

Jesus hade givit löftet om den helige Ande, Apg 1:4-5. Genom den helige Ande skulle de få kraft att vittna om Jesus, Apg 1:8. Nu väntar de i bön på att löftet skall uppfyllas, Apg 1:14.

Då hördes plötsligt …

Det är Gud själv som bestämmer, när löftet skall uppfyllas. Vi kan endast vänta i tro. Det står inte att lärjungarna blev mer och mer uppfyllda av den helige Ande. Det berättas inte om några religiösa metoder, genom vilka de kan komma i besittning av Anden. I vers 2 sägs det att det hela kommer plötsligt. Även om de väntat och var beredda på att något skulle hända, kom det tydligen rätt så överraskande. Lägg också märke till att det står att de satt. Vi skulle väntat att det stod att de stod och bad. Eller de låg på knä bad. Men de satt. De var nog lutheraner.

… från himlen ett dån som av en stormvind, och det fyllde hela huset där de satt. De såg hur tungor som av eld fördelade sig och stannade på var och en av dem. Alla fylldes av den helige Ande …

Johannes Döparen hade sagt att den som kommer efter honom skall döpa i helig ande och eld. Här finns nu Anden i stormen, vinden. Men också i elden: Tungor som av eld.

Här finns nu både molnstoden och eldstoden som var tecknet på Guds närvaro vid uttåget ur Egypten.

Elden som är ett uttryck för Guds helighet och Guds herrlighet blir nu på Pingstdagen synlig och sätter sig på apostlarna. Precis som vinden fyller hela huset så fördelar sig tungor av eld och stannar på var och en.

Lägg märke till att den helige Ande räcker till för alla. Han kommer personligen till var och en av dem som finns med i skaran. Ingen blir utan. Det sker ingen nivågruppering där somliga får Anden och andra blir utan.

Lukas skildrar pingstundret med en återhållsam saklighet. Guds väsen och närvaro kan endast antydast. Vinden var som en storm. Elden var tungor som av eld. Anden som en duva, (Joh 1:32). Det löfte de fått var att de skulle bli döpta med den helige Ande. När löftet uppfylls står det att då uppfylldes alla av den helige Ande.

… och började tala andra tungomål, med ord som Anden ingav

Det som den helige Ande nu gör är att han utrustar för tjänst. Ingen får Anden för att själviskt njuta av sina upplevelser. Anden ger dem kraft att vittna om vad Gud gjort genom Jesus. Tungotalet var inte en predikan utan en tillbedjan, lovsång, tacksägelse. Alla prisar på samma gång Gud. Vi hör dem tala på vårt eget språk om Guds väldiga gärningar.

Detta tungotal leder inte människorna till tro. Det gör först Petrus predikan. Trots detta är det något fantastiskt som här sker. Dessa lärjungar som kände Gud och trodde på honom långt tidigare och kunde be med en uthållighet och ett allvar, som skulle få oss alla att blygas, de börjar nu be till Gud och prisa honom som aldrig förut.

Genom den helige Ande står nu Guds verklighet och härlighet så blixtrande klar för dem att de fullständigt glömmet sig själva och allt omkring dem och endast kan prisa och tillbe Gud. Det de ser av Guds herrlighet, Guds vishet, Guds helighet, Guds kärlek - det överträffar allt mänskligt tänkande härom. Inga vanliga ord räcker till. Guds väldiga gärningar kan endast lovprisas i andra tungor.

fromma judar från alla länder

Människor strömmar till från alla håll. Där fanns många pilgrimer från många delar av världen. De var, säger Lukas, fromma judiska män från alla folk under himlen. Större delen av det judiska folket bodde ju vid denna tid i olika länder utanför Palestina. En del av dem flyttade på äldre dar tillbaka till fädernas land och bosatte sig där. De bodde i Jerusalem, skriver Lukas. De ville sluta sina dagar på den plats där enligt profeten Sakarja Messias en gång skulle uppenbara sig, (Sak 14:4). Vid de stora judiska högtiderna kom också många judiska pilgrimer till Jerusalem. Dessa fromma judar strömmar nu till. Skaran omkring lärjungarna växer.

De länder som Petrus skriver sitt första brev till är folk från dessa länder. Man kan tänka sig att där fanns sådana som varit med i Jerusalem på Pingstdagen.

En stor rörelse uppstod, säger 1917. Förvirringen blev stor, säger X2000. Alla blev mycket uppskakade, säger Folkbibeln. Man förväntar sig över att var och en nu kan höra sitt eget hemlands tungomål talas.

Om lärjungarna nu var uppfyllda av den helige Ande så blev dessa uppfyllda av häpnad och förundran, säger Bibel 1917. De

blev utom sig av förvåning, säger X2000. De blev alla mycket häpna och förvirrade, säger Folkbibeln.

Lärlingarna var trygga och trosvissa. Dessa fromma judar var förvirrade, osäkra, frågande.

Är de inte galileer, alla dessa som talar? Hur kan då var och en av oss höra sitt eget modersmål?

Lägg märke till att det är företrädare för hela Israel som här samlas. Alla dessa kunde säkerligen arameiska, de palestinsiska judarnas modersmål på den tiden. Det de nu hör är språket i det land där de själva bodde som främlingar. Det var deras andra modersmål. De språk som de får höra är alltså verkliga språk. Lärlingarna fick Andens gåva att tala språk som de själva inte hade sig. Petrus predikar sedan för folket. Säkerligen gör han det på arameiska. Alla förstår detta språk. Men genom Pingstdagens språkunder vill Gud göra klart att evangelium skall nå ut till alla folk.

Vi hör dem tala på vårt eget språk om Guds väldiga gärningar.

Man kan jämföra Babel och Pingst. Babel är i Bibeln symbolen för upproret mot Gud. Man vill genom att bygga ett torn i egen duktighet nå upp till himlen. Tornet sa: Vi behöver inte dig, Gud. KAN SJÄLV!

Det är mot denna upprorets makt, onskans makt, som Jesus kämpar sig till döds. Det är denna onda makt som berusar människan. Den gör henne uppfylld av sig själv. Och när människor går omkring och är uppfyllda av människors väldiga gärningar sprider de omkring sig rädsla för varandra. Otrygghet. Hyckleri. Det är i Babel man börjar babbla. Ingen förstår den andre.

Det blir så helt annorlunda när vi ber den helige Ande komma in i oss. Då befriar han oss från vårt eget stora, stackars, duktiga, ömtåliga JAG. Han tänd i oss kärlekens låga. Vi blir uppfyllda av Guds fullhet. Vi vill bara sjunga och tala om GUDS VÄLDIGA GÄRNINGAR. Ande god, kom till oss in, tänd i oss alla kärlekens låga,

Ande god, kom till oss in. Ande god kom till oss in.

4. Pingstdagens evangelium från Johannes 14:15-21

Jesus säger: Om ni älskar mig kommer ni att hålla mina bud. Jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan hjälpare, som skall vara hos er för alltid: sanningens Ande. Världen kan inte ta emot den, eftersom världen inte ser den och inte känner den. Men ni känner den, eftersom den är kvar hos er och kommer att vara i er. Jag skall inte lämna er ensamma, jag skall komma till er. Ännu en korttid, sedan ser världen mig inte längre, men ni skall se mig, eftersom jag lever och ni kommer att leva. Den dagen skall ni förstå att jag är i min fader och ni i mig och jag i er. Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig, och en som älskar mig skall bli älskad av min fader, och jag skall älska honom och visa mig för honom.

Tänd i oss alla kärlekens låga, ber vi.

Vi möter kärlekens Ande. Det flödar över av kärlek i dagens evangelium. Ordet ÄLSKA är ett huvudord. Fem gånger står det. De händer något med oss inuti när den gode Helige Ande berör oss. Han tänd kärlekens låga.

Vi möter Sanningens Ande, som ger ljus över vår fortsatta vandring med Herren. Världen ser inte Jesus. Men ni skall se mig. Vi får hjälp att ha focus på Jesus. Han är kvar hos oss. Han lämnar oss inte ensamma.

Vi möter Livets Ande. Det är Anden som gör levande. Vi vågar tro att det som Jesus säger gäller också oss: jag lever och ni kommer att leva. Anden ger också liv över buden, vad Jesus har sagt och ger oss glädjen att leva dem. Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig, och en som älskar mig skall bli älskad av min fader, och jag skall älska honom och visa mig för honom.

När vi ber att Ande god ska komma till oss in, är det inte för att Anden hoppar ut och in. Vi ber för att vi ska få hjälp att bli medvetna om hans närvaro. När vi smakat på allt detta som Anden förmedlar, vill vi bara ha mer och mer. Ande god, kom till oss in, tänd i oss alla kärlekens låga,

Ande god, kom till oss in. Ande god kom till oss in.

Du Ordbrukare! Nu blir den stora uppgift du får att ta fram papper och penna och skriva upp några bibelord, som kommit till liv för dig. Ta dem med dig denna vecka, lär dig dem by-heart. Och upptäck vad som sedan händer.

I början av denna predikan fick du uppmaningen att läsa Nyfikenhetsvandring nr 40, 41 och 47.

Har du gjort det?
Om ja, salig är du då.
Om inte, salig kan du bli.